

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 3.12.2013
COM(2013) 849 final

ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ

podle článku 16 směrnice Rady 2007/74/ES o osvobození zboží dováženého osobami cestujícími ze třetích zemí od daně z přidané hodnoty a spotřební daně

ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ

podle článku 16 směrnice Rady 2007/74/ES o osvobození zboží dováženého osobami cestujícími ze třetích zemí od daně z přidané hodnoty a spotřební daně

OBSAH

ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ	2
1. Shrnutí	3
2. Analýza výsledků konzultace	4
2.1. Úvod	4
2.1.1. Právní základ a hlavní prvky směrnice	4
2.1.2. Metodika	4
2.2. Diskuse o obdržených připomínkách	5
2.2.1. Články 3, 7 a 13 – definice	5
2.2.2. Ustanovení čl. 6 písm. a) – výklad pojmu „příležitostný dovoz“	8
2.2.3. Článek 8 – postup v případě jiných tabákových výrobků (konkrétně tabáku snus)... ..	10
2.2.4. Ustanovení čl. 8 odst.2 – rozlišování mezi cestujícími v letecké dopravě a jinými cestujícími	11
2.2.5. Články 8, 9 a 11 – množstevní omezení	11
2.2.6. Článek 10 – věk cestujících	12
2.2.7. Článek 11 – pohonné hmoty v přenosné nádrži	12
2.2.8. Článek 14 – minimální výše daně	13
2.2.9. Vztah mezi peněžními prahovými hodnotami a množstevními omezeními	13
2.2.10. Vnitrozemská plavba a doprava cestujících na Dunaji	14
3. Celkové hodnocení a závěr	14
4. Příloha	15

1. SHRNUTÍ

Tato zpráva je založena na článku 16 směrnice Rady 2007/74/ES o osvobození zboží dováženého osobami cestujícími ze třetích zemí od daně z přidané hodnoty a spotřební daně (dále jako „směrnice“), podle něhož Komise předloží Radě zprávu o provádění této směrnice, doplněnou případně návrhem na změnu.

Pro účely této zprávy zaslala Komise v červnu 2012 členským státům dotazník a vyzvala je, aby se vyjádřily ke kterékoli části směrnice (všem bodům odůvodnění a článkům) a odpověděly na konkrétní otázky týkající se použití osvobození od daně stanovených v této směrnici. Komise obdržela odpovědi od všech tehdejších 27 členských států¹. 15 členských států nepovažovalo za nutné měnit současná pravidla. 5 členských států navrhlo redakční změny a 7 členských států nahlásilo problémy s uplatňováním některých ustanovení.

Při zkoumání řady relevantních problémů, zejména pokud jde o vymezení a výklad technických pojmů, jako „příležitostný dovoz“, Komise neshledala v této fázi žádné přesvědčivé argumenty pro legislativní opatření a bude spíše usilovat o překonání těchto problémů projednáním v příslušném výboru, výměnou osvědčených postupů a praktických správních pokynů a nástrojů.

2. ANALÝZA VÝSLEDKŮ KONZULTACE

2.1. Úvod

2.1.1. *Právní základ a hlavní prvky směrnice*

Právním základem této zprávy je článek 16 směrnice: „Komise předloží Radě každé čtyři roky a poprvé v roce 2012 zprávu o provádění této směrnice, doplněnou případně návrhem na změnu.“

Směrnice stanoví pravidla pro osvobození od daně z přidané hodnoty (DPH) a spotřební daně zboží dováženého v osobních zavazadlech osob cestujících ze třetí země nebo z území, na němž neplatí předpisy Společenství upravující DPH, spotřební daně nebo obojí. Jinými slovy, stanoví v podstatě podmínky osvobození od daně při dovozu zboží do EU v rámci mezinárodního cestovního ruchu. Pokud jde o cla, použije se článek 41 nařízení č. 1186/2009. Tato zpráva se problematikou cel nezabývá, pokud to není nezbytné pro účely konzistentní analýzy nebo pro zjišťování synergií (viz níže).

Cílem tohoto pravidelného hodnocení, jak je dáno oznamovací povinností, je ověřit, zda definice, prahové hodnoty, množstevní omezení a ostatní ustanovení směrnice nadále odrážejí ekonomickou realitu a plní svůj účel.

2.1.2. *Metodika*

Při přípravě této zprávy Komise vedla konzultace s členskými státy, aby získala informace o provádění, účinnosti a užitečnosti příslušných ustanovení. Otázky se týkaly zejména použití osvobození a množstevních omezení stanovených směrnicí². Údaje z dotazníku se staly hlavním východiskem této zprávy. Útvary Komise rovněž vyhodnotily „Zprávu o ustanoveních týkajících se osobních zavazadel – Podávání zpráv o otázkách souvisejících s prováděním článku 41 nařízení Rady (ES) č. 1186/2009, které bylo zavedeno nařízením Rady

¹ Chorvatsko přistoupilo k EU až 1. července 2013 a není v tomto přezkumu zahrnuto.

² Dotazník byl předložen na zasedání Výboru pro spotřební daně a od 26. června 2012 do 27. července 2012 k němu bylo možné vznášet připomínky.

(ES) č. 274/2008“, kterou vypracoval generální sekretariát dne 22. listopadu 2011 pro potřeby Rady³.

Zatímco nařízení č. 274/2008 se zabývá osvobozením od cla a směrnice Rady 2007/74/ES osvobozením od daně z přidané hodnoty a spotřební daně, oba předpisy se v zásadě týkají stejné problematiky, tj. dovozu zboží převáženého v osobních zavazadlech cestujících ze třetích zemí nebo z území, na němž neplatí předpisy Společenství. Oba předpisy uplatňují stejné orgány, celní orgány při dovozu zboží. Proto problémy zjištěné členskými státy budou buď totožné nebo se alespoň částečně překrývají. S ohledem na výše uvedené okolnosti lze lépe porozumět rozměru problematických oblastí, které členské státy označily, a hledat možná řešení, pokud se oba předpisy zkoumají v konzistentní kontextu.

Tato zpráva dále pojednává pouze o takto vymezených zásadních otázkách. Žádostmi o redakční a jazykové změny se nezabývá, ty však byly vzaty v úvahu na jednáních Výboru pro spotřební daně⁴.

2.2. Diskuse o obdržení připomínek

2.2.1. Články 3, 7 a 13 – definice

Dva členské státy požádaly o přesnější vymezení těchto pojmů stanovených ve směrnici:

Definice uvedené v čl. 3 bodu 1 a 2 – „třetí země“ a „území, na němž neplatí předpisy Společenství upravující DPH, spotřební daně nebo obojí“

Pro účely uplatňování osvobození zboží dováženého osobami cestujícími ze třetích zemí od daně z přidané hodnoty a spotřební daně bylo navrženo, aby se vyjasnila definice pro „třetí země“ a „území“ v souladu se směrnicemi Rady 2006/112/ES a 2008/118/ES a aby s ohledem na úmluvy a smlouvy uzavřené s Francií, se Spojeným královstvím a s Kyprem bylo stanoveno, že Monacké knížectví, Ostrov Man a výsostné oblasti Spojeného království Akrotiri a Dhekelia se nepovažují pro účely této směrnice za třetí země.

Ustanovení čl. 3 bodů 1 a 2 směrnice Rady 2007/74/ES skutečně rozlišují mezi pojmy „třetí země“ a „území jiné než území třetí země, na němž neplatí směrnice 2006/112/ES nebo 92/12/EHS, nebo obě“. Toto rozlišení je důsledkem situace, kdy některá území jsou součástí celního území EU, ale některé daňové předpisy na těchto územích neplatí, a v jiných případech se některá území nacházejí mimo celní území, avšak vzhledem k asociačním dohodám tam některé daňové předpisy platí. Většinou jsou důvody těchto – připusťme, že někdy složitých – předpisů historické povahy a často vedly k dlouhodobým konfliktům. Z těchto historických důvodů a protože je třeba dodržet závazky, které některé členské státy přijaly, existují rozlišení stanovená v čl. 3 bodech 1 a 2 a existovat musí i nadále. Cestující vstupující do Společenství z Ostrova Man nemohou v souladu s článkem 1 a čl. 3 bodem 1 osvobození od daně využívat, protože území Ostrova Man není třetí země, a cestující z Monaka nemohou v souladu s článkem 1 a čl. 3 bodem 2 využívat osvobození od daně, protože na jejich území platí směrnice 2006/112/ES nebo 92/12/EHS nebo obě.

Ze stejných historických důvodů existují výjimky z těchto definic a musí platit i nadále. V čl. 3 bodu 1 druhém pododstavci se stanoví, že s ohledem na Daňovou

³ Dokument č. 16879/2011 – UD 335 – Příloha

⁴ Viz dokument Komise „Outcome of the questionnaire on the implementation of Council Directive 2007/74/EC of 20 December 2007 on the exemption from value added tax and excise duty of goods imported by persons travelling from third countries“ (Výsledky dotazníku o provádění směrnice Rady 2007/74/ES ze dne 20. prosince 2007 o osvobození od daně z přidané hodnoty a spotřební daně zboží dováženého osobami cestujícími z třetích zemí) (CED 798).

smlouvu mezi Francií a Monackým knížectvím ze dne 18. května 1963 a na Dohodu o přátelství a sousedských vztazích mezi Itálií a Republikou San Marino ze dne 31. března 1939 se Monako nepovažuje za třetí zemi a San Marino se nepovažuje za třetí zemi, pokud jde o spotřební daně. Skutečnost, že Monako a San Marino nejsou (pouze pro účely spotřební daně) považovány za třetí země (čl. 3 bod 1), zajišťuje spolu s definicí uvedenou v čl. 3 bodu 2, že cestující, kteří vstupují do Společenství z Monaka, v žádném případě nemohou využívat osvobození od daně podle směrnice Rady 2007/74/ES a cestující ze San Marina nemohou využívat výhod pro cestující pro účely spotřební daně. Ve skutečnosti jsou v článku 1 též směrnice omezeny výhody osvobození od daně pro cestující ze třetích zemí a území jiných než třetích zemí, na nichž směrnice 2006/112/ES nebo 92/12/EHS nebo obě neplatí.

Podobně čl. 3 bod 2 druhý pododstavec stanoví, že s ohledem na Dohodu mezi vládami Spojeného království a Ostrova Man o clu a spotřebních daních a souvisejících záležitostech ze dne 15. října 1979 se Ostrov Man nepovažuje za území jiné než třetí země, na němž neplatí směrnice 2006/112/ES nebo 92/12/EHS nebo obě. Tato výjimka zajišťuje, že cestující, kteří vstupují do Společenství z uvedených území, nemohou využívat osvobození od daně podle směrnice Rady 2007/74/ES, protože článek 1 též směrnice omezuje osvobození na cestující z území, na němž neplatí předpisy Společenství upravující DPH, spotřební daně nebo obojí, a na cestující z třetích zemí.

Vzhledem k tomu, že tyto zvláštní situace, které jsou výsledkem historického vývoje, přetrvávají, Komise nadále považuje příslušná ustanovení čl. 3 bodů 1 a 2 směrnice Rady 2007/74/ES za potřebné.

Definice uvedené v čl. 3 bodu 3 – cestující v letecké a námořní dopravě

Tento článek na jedné straně rozlišuje mezi cestujícími v letecké a námořní dopravě a na straně druhé vylučuje z osvobození od daně pro cestující osoby využívající soukromé rekreační létání nebo soukromou rekreační námořní plavbu. V čl. 7 odst. 1 směrnice stanoví peněžní prahovou hodnotu pro cestující v letecké a námořní dopravě ve výši 430 EUR a pro ostatní cestující ve výši 300 EUR.

Jeden návrh předložený v konzultaci požadoval, aby byl čl. 3 bod 3 změněn tak, aby vyloučení cestujících využívajících soukromé rekreační létání nebo soukromou rekreační námořní plavbu bylo pro členské státy nepovinné, a tím jim umožnit použít jedinou peněžní prahovou hodnotu ve výši 430 EUR pro všechny cestující namísto 430 EUR pro cestující v letecké a námořní dopravě a 300 EUR pro všechny ostatní cestující. Původní myšlenkou bylo usnadnit postupy v členských státech, které nemají pozemní hranici s třetími zeměmi.

Rozlišení mezi různými způsoby dopravy bylo zavedeno proto, aby odráželo situaci v členských státech, které mají pozemní hranice s východoevropskými zeměmi (např. s Ruskem nebo Ukrajinou), kde platí výrazně nižší ceny a/nebo daňové úrovně nebo úrovně spotřební daně. Komisi není známo, že by od přijetí směrnice v roce 2007 došlo k významnému sblížování těchto cenových rozdílů. Naopak poměrně vysoká míra inflace ve většině členských států na východní hranici EU patrně vedla k ještě větším rozdílům v kupní síle mezi těmito zeměmi a třetími zeměmi na východní hranici EU.

Tento závěr, jak se se zdá, potvrzují i problémy, které oznámily Maďarsko a Estonsko ve „Zprávě o ustanoveních týkajících se osobních zavazadel – Podávání

zpráv o otázkách souvisejících s prováděním článku 41 nařízení Rady (ES) č. 1186/2009, které bylo zavedeno nařízením Rady (ES) č. 274/2008“.

V této souvislosti Komise nevidí reálný prostor, jenž by umožňoval stanovit vyloučení cestujících osob, které využívají soukromé rekreační létání nebo soukromou rekreační námořní plavbu, jako nepovinnou možnost, kterou si mohou zvolit členské státy samy.

Dalším návrhem, který se objevil v konzultaci, bylo sladit definici pojmu „cestující“ s ustanoveními článku 236 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství.

Podle čl. 236 písm. a) nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 „[...] se „cestujícím“ rozumí:

1. osoba, která dočasně vstupuje na celní území Společenství a nemá zde své obvyklé bydliště a
2. osoba, která se po dočasném pobytu ve třetí zemi vrací na celní území Společenství, kde má své obvyklé bydliště.“

Naproti tomu článek 1 směrnice však stanoví pravidla pro „[...] osob[y] cestující[ch] ze třetí země nebo z území, na němž neplatí předpisy Společenství upravující DPH, spotřební daně nebo obojí, jak je vymezeno v článku 3“. Článek 3 tato území dále definuje odkazem na směrnice 2006/112/ES a 2008/118/ES (o zrušení směrnice 92/12/EHS). Tyto směrnice představují diferenciovanější koncepci výše vysvětlených důvodů, pokud jde o navrhovanou změnu článku 3 směrnice.

Komise proto nevidí žádný prostor pro přizpůsobení definice pojmu cestující v článku 3 směrnice definici podle článku 236 nařízení č. 2454/93.

Ustanovení čl. 7 odst. 4 – osobní zavazadlo

Tímto ustanovením se vyjímá hodnota osobních zavazadel cestujícího z peněžní prahové hodnoty⁵. Podle širšího výkladu tohoto ustanovení by pojem „osobní zavazadlo cestujícího“ mohl zahrnovat rovněž bezcelní nákupy při vycestování. Tím by mohl vzniknout problém, kdy by cestující mohl zakoupit zboží při vycestování bez placení DPH a/nebo cla a zpětně toto zboží dovézt nad rámec peněžní prahové hodnoty. Cestující by mohl nakoupit zboží v neomezené hodnotě bez DPH a přitom ho používat v rámci EU. Proto bylo navrženo zahrnout definici pojmu „osobní zavazadlo“ do tohoto článku, aby bylo jasné, že bezcelní nákupy při vycestování nejsou považovány za osobní zavazadlo a podléhají peněžní prahové hodnotě.

Podle článku 5 a čl. 7 odst. 4 směrnice a čl. 147 odst. 1 písm. a) a čl. 146 odst. 1 písm. b) směrnice 2006/112/ES by skutečně teoreticky mohlo dojít ke zneužití. V praxi však i třetí země nebo území mimo EU obvykle uplatňují peněžní prahové hodnoty, jakož i množstevní omezení pro cestující vstupující na jejich území. Hodnota nebo množství zboží osvobozeného od dovozního cla v těchto zemích určení obecně není neomezená, ale musí při dovozu splňovat vnitrostátní/místní právní požadavky v obou směrech cesty.

Komise nemá informace o tom, že by docházelo ke zneužívání s ekonomickým rozměrem, které by vyžadovalo legislativní iniciativu, a ani členské státy žádné takové zneužívání

⁵ K hodnotě osobních zavazadel cestujícího, která jsou dočasně dovážena nebo jsou dovážena nazpět po jejich dočasném vývozu, a hodnotě léčiv nezbytných pro osobní potřebu cestujícího se pro účely uplatnění osvobození uvedených v odstavcích 1 a 2 nepřihlíží.

neoznámily. Útvary Komise proto nemají v úmyslu zahájit diskusi o této otázce zahrnutí bezcelních nákupů, které cestující učinil při vycestování, do ustanovení o osobním zavazadle / peněžních prahových hodnotách.

Článek 13 – posádky dopravních prostředků

V průběhu konzultace bylo rovněž navrženo sladit definici pojmu „posádky dopravních prostředků“ v článku 13 směrnice s čl. 49 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 918/83 ze dne 28. března 1983 o systému Společenství pro osvobození od cla, nahrazeného nařízením Rady (EU) č. 1186/2009 ze dne 16. listopadu 2009.

Podle přílohy VI nařízení Rady (EU) č. 1186/2009 byl článek 49 nařízení (EHS) č. 918/83 zrušen, aniž by byl nahrazen odpovídajícím novým ustanovením v nařízení o zrušení. Místo toho se článek 41 nařízení Rady (EU) č. 1186/2009 zabývá osvobozením od cla zboží dováženého v osobních zavazadlech cestujících s odkazem na ustanovení směrnice Rady 2007/74/ES:

„Zboží dovážené v osobních zavazadlech cestujících ze třetí země je osvobozeno od dovozního cla, pokud je osvobozeno od daně z přidané hodnoty (DPH) na základě vnitrostátních právních předpisů přijatých v souladu se směrnicí Rady 2007/74/ES ze dne 20. prosince 2007 o osvobození zboží dováženého osobami cestujícími ze třetích zemí od daně z přidané hodnoty a spotřební daně“.

Komise proto nepovažuje uvedení definice pojmu „posádky dopravních prostředků“ v článku 13 směrnice do souladu s definicí uvedenou v čl. 49 odst. 1 nařízení (EHS) č. 918/83 za nutné ani přínosné.

2.2.2. Ustanovení čl. 6 písm. a) – výklad pojmu „příležitostný dovoz“

Čtyři členské státy zdůraznily, že pokládají za potřebné lépe určit povolenou četnost neobchodního dovozu cestujícími (tj. stanovením maximálního počtu cest v daném časovém období). Některé členské státy, které sdílejí pozemní hranice s třetími zeměmi, se podle všeho potýkají s konkrétními problémy se soukromými osobami, které překračují hranice EU se třetími zeměmi několikrát za týden nebo – v extrémních případech – denně a přepravují zboží, jež podléhá spotřební dani, v množství odpovídajícím maximálnímu povolenému množstevnímu omezení nebo mírně nižším a další zboží přesně podle povolených peněžních prahových hodnot.

Útvary Komise chápou obavy těchto členských států, zejména proto, že jsou do značné míry shodné s těmi, jež jsou popsány ve „Zprávě o ustanoveních týkajících se osobních zavazadel – Podávání zpráv o otázkách souvisejících s prováděním článku 41 nařízení Rady (ES) č. 1186/2009, které bylo zavedeno nařízením Rady (ES) č. 274/2008“. Útvary Komise rovněž sdílejí názor, že tento dovoz by neměl být považován za „příležitostný dovoz“.

Směrnice však pro vymezení přiměřené četnosti cest nestanoví žádnou referenční hodnotu.

Podle článku 6 směrnice „se za dovoz neobchodní povahy považuje dovoz zboží, který:

a) se uskutečňuje příležitostně a

b) je tvořen výhradně zbožím určeným k osobnímu užívání cestujícími nebo členy jejich rodin nebo jako dar.

Povaha ani množství zboží nesmí svědčit o jeho dovozu pro obchodní účely“.

Při zkoumání množství možných variant dovozu zboží cestujícími útvary Komise mohly pouze konstatovat, že vhodným řešením oznámených problémů není legislativní snaha o změnu ustanovení směrnice, neboť podrobnější vymezení příležitostného dovozu podle toho, zda se „uskutečňuje zřídka/občas/nepravidelně“, by pouze zvýšilo složitost právních definic, aniž by vedlo k vyšší právní jistotě. Jednoznačná definice pojmu „příležitostný“, podle níž by bylo možné vyčíslit četnosti, prostě neexistuje; avšak, a zejména co se týče zboží podléhající spotřební dani, množství dovážené cestujícím při vstupu do EU by s ohledem na běžné chování dané soukromé osoby jako spotřebitele mělo odpovídat možnosti toto množství spotřebovat.

Příklad č. 1: Cestující překračuje hranici EU s třetí zemí každý druhý den a při každém návratu z třetí země do EU dováží karton cigaret (200 kusů).

Množství 100 cigaret, které by tato soukromá osoba musela denně spotřebovat, zjevně přesahuje běžné chování spotřebitele. Takový dovoz nelze považovat za dovoz neobchodní povahy.

Příklad č. 2: Cestující překračuje hranici EU s třetí zemí jednou za týden a při každém návratu z třetí země do EU dováží pět balení cigaret a litr vodky.

Pokud jsou splněny všechny ostatní podmínky, množství uvedené v tomto příkladu by nemělo být důvodem zahájení celních řízení.

Příklad č. 3: Cestující překračuje hranici EU s třetí zemí každý den a přijíždí do EU motorovým vozidlem s plnou běžnou nádrží benzínu nebo motorové nafty a dalšími 10 litry v přenosné nádrži.

Je velice nepravděpodobné, že by soukromá osoba použila takové množství paliva pro nekomerční účely.

Příklad č. 4: Cestující překračuje hranici EU s třetí zemí jednou týdně a při každém vstupu do EU dováží 3 balení jemně řezaného tabáku (celkem 90 g), 4 litry tichého vína, 1 litr whisky, patery náramkové hodinky, několik lahví parfému a 3 zařízení GPS.

Ačkoliv množství dováženého zboží podléhajícího spotřební dani se zdá být stále ještě v souladu s požadavky směrnice, dovoz ostatního zboží se stává důvodem ke kontrole záměrů cestujícího, konkrétně využití pro obchodní účely.

Komise si je vědoma, že existuje mnoho různých variant, které nemohou být v rámci této zprávy podrobně a řádně projednány. Tuto škálu možností lze řešit pouze případ od případu, zejména pokud existují náznaky vyhýbání se daňovým povinnostem, přičemž je třeba zohlednit všechny podmínky uvedené zejména v člancích 4 až 6 směrnice. Komise nemá zásadní námitky proti přístupu, který si zvolila řada členských států, kdy sledují množství jízd konkrétního cestujícího v určitém časovém období, zejména na pozemních hranicích se třetími zeměmi. Toto sledování by však nemělo vést k nepřiměřenému omezování svobody cestování občanů EU a nemělo by ani omezovat možnost osob, které nedovážejí zboží zakoupené v zahraničí, běžně překračovat hranice. Pokud jde o koncepci těchto monitorovacích činností, členské státy mohou samy určit, jaká opatření považují za nejvhodnější a nejméně náročná.

Stejně tak nelze opomíjet skutečnost, že mnoho ustanovení ve směrnici Rady 2007/74/ES má svůj původ v mezinárodních úmluvách, jejichž smluvními stranami

jsou členské státy i EU. Proto je nutno zachovat konzistentnost předpisů Společenství s ustanovení těchto úmluv.

Za těchto okolností Komise nemá v úmyslu zahájit v této fázi legislativní iniciativu, která by se zabývala řešením popsaných problémů; Komise je však přístupna myšlence vytvořit ve spolupráci se zainteresovanými členskými státy správní nástroje a postupy, jimiž by bylo možné vhodným způsobem popsané problematické případy řešit a poté se o získané poznatky podělit s ostatními členskými státy.

Řešení výše uvedených situací je ještě složitější, jedná-li se o osoby s bydlištěm v příhraničním území, příhraniční pracovníky nebo o posádky dopravních prostředků (viz článek 13 směrnice). Při hodnocení těchto přechodů státních hranic musí členské státy kromě požadavků stanovených v člancích 4 až 6 směrnice vzít v úvahu zeměpisnou polohu místa bydliště dotyčného cestujícího, pracovní situaci a/nebo pracovní prostředí.

Pro usnadnění postupu v těchto zvláštních případech jsou v čl. 3 bodech 5 a 6 směrnice stanoveny definice pojmů „příhraniční území“ a „příhraniční pracovník“. Podle těchto definic a v souladu s čl. 13 odst. 2 se na osoby, které cestují dále než jen na území ve vzdálenosti do 15 kilometrů od státní hranice („vzdušnou čarou“), nevztahují jiná omezení než ta, která platí pro všechny ostatní cestující. Nicméně některé soukromé osoby tohoto ustanovení zneužívají: zastaví v příhraničním území a předávají zboží nakoupené v zahraničí osobám bydlícím ve vzdálenosti menší než 15 km od hranic. Protože se tento dovoz obvykle uskutečňuje pouze na pozemních hranicích, směrnice stanoví některá opatření, která mohou členské státy uplatňovat, aby bylo možné řešit/omezit zneužívání výjimek.

Za prvé, cestující, kteří používají jinou než leteckou a námořní dopravu, mohou dovést zboží (kromě tabáku, alkoholu a pohonných hmot) až do hodnoty 300 EUR na osobu. Pro cestující v letecké a námořní dopravě činí toto omezení 430 EUR.

Za druhé, na podporu vysoké úrovně ochrany veřejného zdraví mohou členské státy snížit maximální povolené množství pro tabákové výrobky na 20 % běžně povolených množství (tj. 40 cigaret místo 200). Členské státy si přitom mohou zvolit, zda tato nižší omezení platí pro všechny cestující (čl. 8 odst. 1), nebo pouze pro cestující v námořní a pozemní dopravě (čl. 8 odst. 2).

Za třetí, členské státy mohou snížit peněžní prahové hodnoty i množstevní omezení pro obyvatele příhraničních oblastí, příhraniční pracovníky a posádky dopravních prostředků používaných v mezinárodním cestovním ruchu na úroveň, které stanoví na vnitrostátním základě, viz čl. 13 odst. 1 spolu s čl. 13 odst. 2 druhým pododstavcem směrnice. V některých případech členské státy snížily množství/částky dokonce na nulovou úroveň.

Komise plně uznává, že řada členských států se při řešení zvláštních případů a výjimek stanovených ve směrnici ocitá v obtížné situaci. Má však za to, že stávající právní předpisy vytvářejí rovnováhu mezi povinnostmi členských států zajistit, aby nedocházelo k dvojímu zdanění pro neobchodní dovoz, a výsadním právem členských států chránit svou domácí ekonomiku a příjmy.

Komise je toho názoru, že legislativní iniciativa týkající se řešení příhraničních případů není schůdnou cestou k odstranění zjištěných obtíží. Komise je však přístupna myšlence vytvořit ve spolupráci se zainteresovanými členskými státy správní nástroje a osvědčené postupy,

jimiž by bylo možné vhodným způsobem popsané problematické případy řešit a poté se o získané poznatky podělit s ostatními členskými státy.

2.2.3. Článek 8 – postup v případě jiných tabákových výrobků (konkrétně tabáku snus)

Jeden členský stát (Švédsko) oznámil, že osvobození od daně stanovená v této směrnici je zneužíváno u tabákového výrobku zvaného „snus“. Tabák snus je tabákový výrobek podléhající spotřební dani podle švédského práva. Na všech ostatních trzích EU s výjimkou Švédska je zakázán. Vzhledem k tomu, že dovoz tabáku osvobozeného od daně je podle článku 7 omezen pouze do prahové hodnoty 430/300 EUR (a nikoliv množstevním omezením podle článku 8), zdá se, že do Švédska je na základě tvrzení, že se jedná o tabák pro osobní potřebu, možné dovést velká množství nezdaněného tabáku snus. Opatření celní kontroly podle všeho potvrzují, že tabák snus do Švédska nelegálně dovážejí cestující (kurýři) na trajektech přes Baltské moře, a to organizovaně a ve velkém množství. Nezdaněný tabák je opětovně prodán na maloobchodní úrovni ve Švédsku, což zjevně vede k narušení trhu. Švédsko navrhuje zavést odchylně od článků 7 a 8 pro tabák snus množstevní omezení. Švédsko dále navrhuje, že by měla být zavedena množstevní omezení pro všechny zdaněné tabákové výrobky, včetně tabákových výrobků, které nejsou určeny ke kouření.

Podle článku 8 směrnice se množstevní omezení stanoví pro určité tabákové výrobky, které členské státy osvobodí od DPH a spotřební daně. U jiného zboží, jako jsou tabákové výrobky, které nejsou uvedeny v článku 8, se musí pouze dodržovat prahová hodnota 300/430 EUR (článek 7). Zdá se, že švédská správní praxe, podle níž se celé roky uplatňovala prahová hodnota osvobození v částce 4 300 SEK a 3 000 SEK pro cestující přijíždějící lodí nebo jiným plavidlem ze třetích zemí, jež odpovídá částce **507,49 EUR** (v námořní a letecké dopravě) resp. **354,06 EUR** (pro ostatní cestující), situaci značně zhoršila.

V této souvislosti jsou nejlepší volbou opatření na vnitrostátní úrovni; tato vnitrostátní opatření by mohla sladit švédské prahové hodnoty pro osvobození s částkami v eurech stanovenými v článku 7 směrnice, jejich cílem by však mohlo být i omezení dovozu tabáku snus. Pro příklad lze uvést drogy, léky, zbraně, výbušniny nebo pornografické materiály, kde členské státy mají svrchované právo zakázat nebo omezit dovoz a/nebo distribuci těchto výrobků.

V současné době Komise nemá v úmyslu navrhnout změnu směrnice, pokud jde o postup v případě tabáku snus.

2.2.4. Ustanovení čl. 8 odst.2 – rozlišování mezi cestujícími v letecké dopravě a jinými cestujícími

Jeden členský stát navrhuje zrušit rozlišení mezi cestujícími v letecké dopravě a jinými cestujícími (uplatňováním nižších množstevních omezení pro tabákové výrobky pouze na jiné cestující než cestující v letecké dopravě).

Podle čl. 8 odst. 2 „členské státy mohou zvolit rozlišování mezi cestujícími v letecké dopravě a jinými cestujícími prostřednictvím uplatňování nižších množstevních omezení uvedených v odstavci 1 pouze na jiné cestující než cestující v letecké dopravě“. Zrušení tohoto rozlišování by vedlo k tomu, že členské státy by měly povinnost uplatňovat nižší množstevní omezení pro tabákové výrobky (tj. 40 místo 200 cigaret) buď na všechny cestující, nebo na žádné.

Stávající ustanovení čl. 8 odst. 2 umožňuje členským státům samostatně se rozhodnout, zda chtějí rozlišovat mezi různými druhy cestování, či nikoli. Zachování tohoto ustanovení je nezbytné, aby bylo možné zohlednit situaci v některých členských státech, které sdílejí pozemní nebo námořní hranice se třetími zeměmi s výrazně nižší úrovní cen. Členské státy se však mohou rozhodnout, že uplatní stejné omezení na všechny cestující.

Komise proto nevidí prostor pro zrušení možnosti uvedené v čl. 8 odst. 2.

2.2.5. Články 8, 9 a 11 – množstevní omezení

Jeden členský stát navrhl přizpůsobit množstevní omezení (podstatně vyšším) orientačním hodnotám vztahujícím se na cestující uvnitř EU (čl. 32 odst. 3 směrnice Rady 2008/118/ES), a zabránit tak odlišnému postupu v případě cestujících, kteří přijíždějí z třetích zemí.

Podle článků 8, 9 a 11 směrnice osvobodí členské státy od DPH a spotřební daně určité množství tabákových a alkoholických výrobků a pohonné hmoty v běžné nádrži a přenosné nádrži.

Podle hlavní zásady vnitřního trhu EU neexistují žádná omezení pro to, co si soukromé osoby při cestování mezi zeměmi EU mohou koupit a vzít s sebou, pokud jsou výrobky určeny pro osobní potřebu a nikoli pro další prodej, s výjimkou nových dopravních prostředků. Daně (DPH a spotřební daň) jsou zahrnuty do ceny výrobků v členském státě, kde byly zakoupeny a v žádném jiném členském státě se neplatí žádná další daň. Nicméně, aby bylo možné stanovit, zda je zboží podléhající spotřební dani určeno pro vlastní potřebu soukromé osoby, členské státy stanoví směrné úrovně, které slouží pouze orientačně. Tyto směrné úrovně jsou několikanásobně vyšší než množstevní omezení pro dovoz osvobozený od daně stanovená ve směrnici.

Proto by nebylo příliš smysluplné zvýšit množstevní omezení pro dovoz zboží osvobozeného od daně na orientační směrné úrovně pro zboží podléhající dani v EU; naopak by to vedlo k negativní diskriminaci občanů Společenství a zároveň by se zvýšilo riziko narušení hospodářské soutěže. Množstevní limity podle článků 8, 9 a 11 směrnice pomáhají chránit politiky členských států v oblasti rozpočtové či sociálně-ekonomické i v oblasti veřejného zdraví, protože stanoví jasné referenční hodnoty, které jsou kdykoli vymahatelné vnitrostátními orgány.

Komise nepodporuje zvýšení množstevních omezení uvedených v člancích 8, 9 a 11 směrnice na hodnotu směrných úrovní uvedených v čl. 32 odst. 3 až 4 směrnice Rady 2008/118/ES.

2.2.6. Článek 10 – věk cestujících

Jeden členský stát navrhuje s ohledem na opatření v oblasti veřejného zdraví pro nezletilé osoby v různých členských státech nahradit věkovou hranici „sedmnácti let“ hranicí „osmnácti let“.

Podle článku 10 směrnice se osvobození tabákových výrobků a alkoholických nápojů od daně nevztahuje na cestující mladší sedmnácti let. Zákonem stanovená věková hranice pro konzumaci alkoholických nápojů se v členských státech EU řídí vnitrostátními/regionálními politikami týkajícími se veřejného zdraví a sociálně-ekonomické oblasti. Zatímco některé členské státy povolují koupi a konzumaci alkoholu / alkoholických nápojů pouze osobám ve věku nejméně 18 let, nebo dokonce 20 let, jiné členské státy stanovily nižší věkovou hranici 16 let, která se vztahuje buď jen na pivo, nebo jakýkoli alkohol či jakékoli alkoholické nápoje,

včetně destilátů. Pokud jde o věkové hranice pro nákup a konzumaci tabákových výrobků, situace v členských státech je podobná jako u alkoholu. Většina členských států však pro nákup tabákových výrobků uplatňuje vyšší věkovou hranici 18 let, zatímco menší počet členských států ho umožňuje i dospívající mládeži od 16 let. Kromě toho některé členské státy přijaly právní předpisy o ochraně dětí a mládeže, která spadá do působnosti regionů. V důsledku toho se ustanovení o konzumaci tabáku a alkoholu značně liší i v rámci jedné země.

Před přijetím stávajícího článku 10 směrnice byly tyto aspekty podrobně projednány a věková hranice 17 let uvedená v článku 10 směrnice je výrazem spravedlivého kompromisu mezi jednotlivými jurisdikcemi a vnitrostátními/regionálními politikami v členských státech v oblasti veřejného zdraví a v oblasti sociálně-ekonomické. Neexistují žádné nové skutečnosti, které by opravňovaly k diskusi s výhledem na dosažení odlišného výsledku.

Komise proto nemá v této fázi v úmyslu toto ustanovení týkající se věku cestujících změnit.

2.2.7. Článek 11 – pohonné hmoty v přenosné nádrži

Jeden členský stát vyjádřil názor, že není zapotřebí zavést osvobození od daně pro pohonné hmoty v přenosných nádržích, hlavně z praktických důvodů. Kromě toho tento členský stát navrhuje uvést do souladu článek 11 směrnice a ustanovení článků 84 a 87 směrnice Rady 2009/132/ES, kterou se vymezuje oblast působnosti čl. 143 písm. b) a c) směrnice 2006/112/ES, pokud se jedná o osvobození některých druhů zboží od daně z přidané hodnoty při konečném dovozu, a článků 107 a 110 nařízení Rady (ES) č. 1186/2009 o systému Společenství pro osvobození od cla, aby bylo možné zajistit jasnější a soudržnější uplatňování osvobození od daně pro pohonné hmoty v běžné nádrži. Podle článku 11 směrnice mohou být od DPH a spotřební daně osvobozeny pohonné hmoty v běžné nádrži a dodatečné množství pohonných hmot o objemu 10 litrů v přenosné nádrži. Tato ustanovení mají svůj původ v několika mezinárodních úmluvách, jako je např. Kjótská úmluva a tzv. Istanbulská úmluva o dočasném dovozu, jejichž smluvními stranami jsou členské státy a/nebo Evropská unie. Tento soulad mezi předpisy Společenství a mezinárodním závazkem musí být zachován. Kromě toho přijetím čistě fiskálního hlediska nelze přehlížet aspekty bezpečnosti silničního provozu.

Na druhé straně útvary Komise chápou obavy těchto členských států ohledně zneužití těchto osvobození od daně, zejména proto, že jsou do značné míry potvrzena a podrobně popsána ve „Zprávě o ustanoveních týkajících se osobních zavazadel – Podávání zpráv o otázkách souvisejících s prováděním článku 41 nařízení Rady (ES) č. 1186/2009, které bylo zavedeno nařízením Rady (ES) č. 274/2008“. Avšak ani tato legislativní iniciativa se nezdá být nástrojem pro řešení těchto možností zneužití. Jako vhodnější způsob se jeví budování správních postupů a nástrojů pro boj proti uvedenému zneužití. Ustanovení článků 84 a 87 směrnice Rady 2009/132/ES a článků 107 a 110 nařízení Rady (ES) č. 1186/2009 by mohla sloužit jako základ pro další rozvoj těchto nástrojů a postupů.

Proto musí osvobození od daně pro pohonné hmoty v běžných nádržích vozidel, jakož i osvobození od daně pro pohonné hmoty v přenosných nádržích o objemu nejvýše 10 litrů zůstat zachována. Komise je však přístupna myšlence vytvořit ve spolupráci se zainteresovanými členskými státy správní nástroje a osvědčené postupy, jimiž by bylo možné vhodným způsobem popsané problematické případy řešit a poté se o získané poznatky podělit s ostatními členskými státy.

2.2.8. Článek 14 – minimální výše daně

Jeden členský stát vznesl dotaz, zda částka uvedená v článku 14 (10 EUR) se vztahuje na DPH i spotřební daň (celkem 10 EUR) nebo na každou jednotlivou daň zvlášť (10 + 10 EUR).

Podle článku 14 se „členské státy mohou rozhodnout nevybírat DPH nebo spotřební daň z dovozu zboží cestujícím, nepřesahuje-li výše daně, která by měla být vybrána, částku 10 EUR“.

Komise by ráda objasnila, že tato minimální výše daně se vztahuje na celkovou vypočtenou daň (DPH i spotřební daň).

2.2.9. Vztah mezi peněžními prahovými hodnotami a množstevními omezeními

Ve „Zprávě o ustanoveních týkajících se osobních zavazadel – Podávání zpráv o otázkách souvisejících s prováděním článku 41 nařízení Rady (ES) č. 1186/2009, které bylo zavedeno nařízením Rady (ES) č. 274/2008“ členské státy vyslovily kritický názor, že možnosti zvolit si mezi peněžními prahovými hodnotami a množstevními omezeními by mohly být příliš liberální a mohly by vést k narušení hospodářské soutěže mezi členskými státy. U spotřební daně členské státy nehlásily žádné takové narušení hospodářské soutěže ani neposkytly hospodářské údaje podporující takový předpoklad.

V této fázi Komise proto nemá v úmyslu znovu zahájit jednání na toto téma vztahu mezi peněžními prahovými hodnotami a množstevními omezeními.

2.2.10. Vnitrozemská plavba a doprava cestujících na Dunaji

Jeden hospodářský subjekt položil otázku, proč cestující, kteří vstupují do EU přes řeku Dunaj na plavidle, které není určeno pro plavbu na moři, nemohou využívat výhod osvobození od daně. Útvary Komise neměly na tuto otázku okamžitou odpověď a projednají ji s členskými státy, protože zřejmě souvisí s otázkami rovného zdanění.

Komise projedná téma vnitrozemské plavby a osobní dopravu na Dunaji s členskými státy ve Výboru pro spotřební daň.

3. CELKOVÉ HODNOCENÍ A ZÁVĚR

Konzultace členských států poskytla aktuální informace o současném uplatňování práva Společenství ve vnitrostátních právních předpisech. Převážná většina členských států je s ustanoveními spokojena a nepociťuje nutnost revize stávající směrnice. Značný počet obdržených připomínek se týká pouze jazykových nebo redakčních změn. Z těchto důvodů Komise navrhuje, aby v současné fázi nebyly zahájeny žádné legislativní iniciativy, jejichž cílem by byla změna směrnice o osvobození cestujících od daně. Komise je však přístupna myšlence vypracovat ve spolupráci se zainteresovanými členskými státy správné nástroje a osvědčené postupy, jimiž by bylo možné vhodným způsobem řešit praktické problematické případy a poté se o získané poznatky podělit s ostatními členskými státy.

V této zprávě byly zváženy všechny podstatné obdržené připomínky. Členskými státům byly poskytnuty pokyny ke konkrétním otázkám, zejména s ohledem na definici a výklad odborných pojmů používaných při uplatňování této směrnice. Některé připomínky se týkají širších otázek, které jsou předmětem jiných právních předpisů o spotřební dani (zejména obecné úpravy spotřební daně podle směrnice Rady 2008/118/ES). Tyto připomínky budou zohledněny při přípravě návrhu revize těchto právních předpisů.

4. PŘÍLOHA

Přehledné informace o uplatňování osvobození od daně a vyšších/nížších množstevních omezení podle článků 7, 8, 13, 14 a 15 směrnice Rady 2007/74/ES

Podle článků 7, 8, 13, 14 a 15 směrnice Rady 2007/74/ES mohou členské státy při provádění ustanovení této směrnice využít osvobození od daně a vyšší/nížší množstevní limity. Tato ustanovení se uplatňují na vnitrostátní úrovni. Níže uvedené tabulky poskytují přehled o tom, jak členské státy tato osvobození od daně uplatňují.

Uplatňování sníženého množství / peněžní prahové hodnoty podle čl. 7 odst. 2 a čl. 8 odst. 1 až 2

Členský stát	Snížená peněžní prahová hodnota podle čl. 7 odst. 2 v EUR	Snížené množství pro všechny cestující podle čl. 8 odst. 1	Snížené množství pro cestující, kteří používají jinou než leteckou dopravou, čl. 8 odst. 2
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>
AT*	150	ne	ne
BE	175	ne	ne
BG	ne	částečně ano	ano
CY	175	ne	ne
CZ	200	ne	ne
DE	175	ne	ne
DK	ne	ne	ne
EE	ne	pouze podle čl. 8 odst. 1 písm. a) a d)	neuvedeno
EL	150	ne	ano
ES	150	ne	ne
FI	ne	ne	ne
FR	150	ne	ne
HU	150	ne	ano
IE	215	ne	ne
IT	150	ne	ne
LT	147,70	ne	ano
LU	175	ne	ne
LV	282,01	ne	ano
MT	ne	ne	ne
NL	ne	ne	ne
PL	ne	DPH: ne, spotřební daně: obě	ano
PT	150	ne	ne
RO	ne	pouze podle čl. 8 odst. 1 písm. a)	ne
SE	ne	ne	ano (pouze do určité míry)
SI	150	ne	ne
SK	ne	částečně ano	ano
UK	ne	ne	ne

* Rakousko uplatňuje čl. 8 odst. 3 na cestující přijíždějící ze Samnauntalu

Uplatňování sníženého množství / peněžní prahové hodnoty podle čl. 13 odst. 1 písm. a)

Členský stát	Tabák a) cigarety b) doutníčky c) doutníky d) tabák ke kouření	Alkohol a alkoholické nápoje a) o obsahu alkoholu vyšším než 22 % obj. nebo nedenaturovaného lihu o obsahu alkoholu nejméně 80 % obj. b) o obsahu alkoholu nejvýše 22 % obj. c) tiché víno d) pivo	Pohonné hmoty a) běžná nádrž b) přenosná nádrž	Peněžní prahová hodnota (maximální částka v EUR)
AT	a) 25 b) 10 c) 5 d) 25 g	a) 0,25 litru b) 0,75 litru c) 1 litr d) 2 litry	neuvedeno	20 EUR včetně 4 EUR za potraviny a nealkoholické nápoje
BE	ne	ne	ne	ne
BG	ne	ne	ne	ne
CY	ne	ne	ne	ne
CZ	ne	ne	ne	ne
DE	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0 litrů b) 0 litrů c) 0 litrů d) 0 litrů	neuvedeno	90 EUR
DK	ne	ne	ne	ne
EE	ne	ne	ne	ne
EL	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 1 litr b) 2 litry c) 4 litry d) 16 litrů	a) pohonné hmoty v běžné nádrži b) 10 litrů pohonných hmot v přenosné nádrži	175 EUR
ES	a) 200 litrů za měsíc	ne	ne	ne
FI	ne	ne	ne	ne
FR	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0,25 litru b) 0,50 litru c) 0,50 litru d) 4 litry	a) pohonné hmoty v běžné nádrži 200 litrů b) 10 litrů pohonných hmot v přenosné nádrži	Nejvýše: 175 EUR (cestující ve věku 15 let a starší). Cestující mladší 15 let: 40 EUR
HU	ne	ne	ne	ne
IE	ne	ne	ne	ne
IT	a) 20 b) 10 c) 5 d) 25 g	a) 0,125 litru b) 0,250 litru c) 1 litr d) 2 litry	a) pouze běžná nádrž	50 EUR
LT	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0,5 litru b) 0,75 litru c) 0,75 litr d) 4 litry	a) pohonné hmoty v běžné nádrži b) žádné osvobození od daně u přenosných nádrží	147,70 EUR
LU	ne	ne	ne	ne
LV	ne	ne	ne	ne
MT	ne	ne	ne	ne
NL	ne	ne	ne	ne
PL	ne	a) 0,5 litru (pouze u DPH) b) 0,5 litru (pouze u DPH) c) 0,5 litru (pouze u DPH) d) 2 litry (pouze u DPH)	ne	ne
PT	ne	ne	ne	ne
RO	ne	ne	ne	ne
SE	ne	ne	ne	ne
SI	a) 25 b) 10 c) 5 d) 250 g	a) 0,25 litru c) 1 litr	neuvedeno	40 EUR

SK	ne	ne	ne	ne
UK	ne	ne	ne	ne

Uplatňování sníženého množství / peněžní prahové hodnoty podle čl. 13 odst. 1 písm. b)

Členský stát	Tabákové výrobky a) cigarety b) doutníčky c) doutníky d) tabák ke kouření	Alkohol a alkoholické nápoje a) o obsahu alkoholu vyšším než 22 % obj. nebo nedenaturovaného lihu o obsahu alkoholu nejméně 80 % obj. b) o obsahu alkoholu nejvýše 22 % obj. c) tiché víno d) pivo	Pohonné hmoty a) běžná nádrž b) přenosná nádrž	Peněžní prahová hodnota (maximální částka v EUR)
AT	a) 25 b) 10 c) 5 d) 25 g	a) 0,25 litru b) 0,75 litru c) 1 litr d) 2 litry	neuveďeno	20 EUR včetně 4 EUR za potraviny a nealkoholické nápoje
BE	ne	ne	ne	ne
BG	ne	ne	ne	ne
CY	ne	ne	ne	ne
CZ	ne	ne	ne	ne
DE	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0 litrů b) 0 litrů c) 0 litrů d) 0 litrů	neuveďeno	90 EUR
DK	ne	ne	ne	ne
EE	ne	ne	ne	ne
EL	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 1 litr b) 2 litry c) 4 litry d) 16 litrů	a) pohonné hmoty v běžné nádrži b) 10 litrů pohonných hmot v přenosné nádrži	175 EUR
ES	a) 200 litrů za měsíc	ne	ne	ne
FI	ne	ne	ne	ne
FR	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0,25 litru b) 0,50 litru c) 0,50 litru d) 4 litry	a) pohonné hmoty v běžné nádrži: 200 litrů b) 10 litrů pohonných hmot v přenosné nádrži	Nejvýše: 175 EUR (cestující ve věku 15 let a starší). Cestující mladší 15 let: 40 EUR
HU	ne	ne	ne	ne
IE	ne	ne	ne	ne
IT	a) 20 b) 10 c) 5 d) 25 g	a) 0,125 litru b) 0,250 litru c) 1 litr d) 2 litry	pouze běžná nádrž	50 EUR
LT	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0,5 litru b) 0,75 litru c) 0,75 litru d) 4 litry	a) pohonné hmoty v běžné nádrži b) žádné osvobození od daně u přenosných nádrží	147,70 EUR
LU	ne	ne	ne	ne
LV	ne	ne	ne	ne
MT	ne	ne	ne	ne
NL	ne	ne	ne	ne
PL	ne	a) 0,5 litru (pouze u DPH) b) 0,5 litru (pouze u DPH) c) 0,5 litru (pouze u DPH) d) 2 litry (pouze u DPH)	ne	ne
PT	ne	ne	ne	ne
RO	ne	ne	ne	ne
SE	ne	ne	ne	ne

SI	a) 25 b) 10 c) 5 d) 250 g	a) 0,25 litru c) 1 litr	neuveďeno	40 EUR
SK	ne	ne	ne	ne
UK	ne	ne	ne	ne

Uplatňování sníženého množství / peněžní prahové hodnoty podle čl. 13 odst. 1 písm. c)

Členský stát	Tabákové výrobky a) cigarety b) doutníčky c) doutníky d) tabák ke kouření	Alkohol a alkoholické nápoje a) o obsahu alkoholu vyšším než 22 % obj. nebo nedenaturovaného lihu o obsahu alkoholu nejméně 80 % obj. b) o obsahu alkoholu nejvýše 22 % obj. c) tiché víno d) pivo	Pohonné hmoty a) běžná nádrž b) přenosná nádrž	Peněžní prahová hodnota (maximální částka v EUR)
AT	a) 25 b) 10 c) 5 d) 25 g	a) 0,25 litru b) 0,75 litru c) 1 litr d) 2 litry	neuveďeno	20 EUR včetně 4 EUR za potraviny a nealkoholické nápoje
BE	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0,25 litru b) 0,50 litru c) 2 litry d) 8 litrů	a) běžná nádrž: žádné b) přenosná nádrž: žádné	Max. částka: 175 EUR
BG	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 1 litr b) 1 litr c) 2 litry d) 4 litry	a) pohonné hmoty v běžné nádrži b) 10 litrů pohonných hmot v přenosné nádrži	150 EUR
CY	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0,25 litru b) 0,50 litru c) 1 litr d) 3 litry	neuveďeno	35 EUR
CZ	neuveďeno	neuveďeno	neuveďeno	300 EUR
DE	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0 litrů b) 0 litrů c) 0 litrů d) 0 litrů	neuveďeno	90 EUR
DK	ne	ne	ne	ne
EE	ne	ne	ne	ne
EL	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 1 litr b) 2 litry c) 4 litry d) 16 litrů	a) pohonné hmoty v běžné nádrži b) 10 litrů pohonných hmot v přenosné nádrži	175 EUR
ES	ne	ne	ne	30 nebo 43 EUR
FI	<i>měsíčně:</i> a) 200 b) 100 c) 50 d) 250 g	<i>měsíčně:</i> a) 1 litr b) 2 litry c) 4 litry d) 16 litrů	<i>měsíčně:</i> a) pohonné hmoty v běžné nádrži b) 10 litrů pohonných hmot v přenosné nádrži	430 EUR měsíčně (v letecké a námořní dopravě) Pozemní doprava: peněžní prahové hodnoty jednorázově dovezeného zboží nejvýše 300 EUR
FR	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0,25 litru b) 0,50 litru c) 0,50 litru d) 4 litry	a) pohonné hmoty v běžné nádrži 200 litrů b) 10 litrů pohonných hmot v přenosné nádrži	Nejvýše: 175 EUR (cestující ve věku 15 let a starší). Cestující mladší 15 let: 40 EUR
HU	ne	ne	ne	ne
IE	a) 40 b) 20	a) 0,35 litru b) 0,50 litru	a) pohonné hmoty v běžné nádrži	430 EUR

	c) 10 d) 50 g	c) 0,75 litru d) 4 litry	b) 10 litrů pohonných hmot v přenosné nádři	
IT	a) 20 b) 10 c) 5 d) 25 g	a) 0,125 litru b) 0,250 litru c) 1 litr d) 2 litry	pouze běžná nádrž	50 EUR
LT	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0,5 litru b) 0,75 litru c) 0,75 litru d) 4 litry	a) pohonné hmoty v běžné nádrži b) žádné osvobození od daně u přenosných nádří	147,70 EUR
LU	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0,25 litru b) 0,5 litru c) 2 litry d) 8 litrů	neuvedeno	175 EUR
LV	ne	ne	ne	ne
MT	ne	ne	ne	ne
NL	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 1 litr b) 1 litr c) 2 litry d) 8 litrů	žádné nižší množství	žádná nižší prahová hodnota
PL	ne	a) 0,5 litru (pouze u DPH) b) 0,5 litru (pouze u DPH) c) 0,5 litru (pouze u DPH) d) 2 litry (pouze u DPH)	ne	ne
PT	a) 80 b) 20 c) 10 d) 50 g	neuvedeno	neuvedeno	200 EUR
RO	ne	ne	ne	ne
SE	a) 100 b) 20 c) 20 d) 100 g	a) 0 litrů b) 0 litrů c) 0 litrů d) 0 litrů	neuvedeno	0 EUR
SI	a) 25 b) 10 c) 5 d) 250 g	a) 0,25 litru c) 1 litr	neuvedeno	40 EUR
SK	ne	ne	ne	ne
UK	ne	ne	ne	ne

Provedení výjimek podle článků 14 a 15

Členský stát	Výjimky podle článku 14 (žádná DPH nebo spotřební daň, nepřesahuje-li výše daně částku 10 EUR)	Výjimky podle článku 15 (úprava/zaokrouhlení národní měny vůči euru)*
AT	ano	ne
BE	ne	ne
BG	ne	ne
CY	ano	ne
CZ	ano	ano (pouze podle čl. 15 odst. 2)
DE	ne	ne
DK	ne	ne
EE	ne	ne
EL	ne	ne
ES	ne	ne
FI	ne	ne
FR	ne	ne
HU	ne	ano (pouze podle čl. 15 odst. 2)

IE	ne	ne
IT	ano	ne
LT	ne	ano (pouze podle čl. 15 odst. 2)
LU	ano	ne
LV	ne	ano (pouze podle čl. 15 odst. 2)
MT	ano	ne
NL	ne	ne
PL	ano	ne
PT	ano	ne
RO	ano	ne
SE	ano	ano
SI	ne	ne
SK	ne	ne
UK	ne	ano